

gen er jo heller ikke just dårlig i dansk erhvervsliv i disse år. Opgaven er derfor ikke blot, men blandt andet at gennemføre og komme videre med dk21.

Men opgaven er også at sørge for, at det sker i et erhvervsliv og på et arbejdsmarked, der er rummeligt. Der førtidspensioneres for mange, og det problem er på den politiske dagsorden i efteråret. Der er for mange, der bliver syge af at gå på arbejde, og om end beskæftigelsen er høj, er der også for mange mennesker, der mangler arbejde. Det kan være alderen, der trykker, det kan være kønnet, der er det forkerte, og det kan være den etniske oprindelse, der er barrieren. Disse ting skal vi arbejde videre med inden for rammerne for et mere rummeligt arbejdsmarked med et godt og gennemtænkt partnerskab med det danske erhvervsliv, arbejdsmarkedets parter og kommunerne. Derfor følger vi i Socialdemokratiet regeringens firepartsdrøftelser med kommunerne og arbejdsmarkedets parter meget nøje, og vi vil i særlig grad se på, om der er brug for ændringer i den tidligere og den målrettede opfølgning på sygedagpengeområdet.

Men det er også en del af det rummelige arbejdsmarked, at vi forhindrer, at mennesker bliver skadet på en eller anden vis i løbet af et arbejdsliv, og derfor er det afgørende, at arbejdsmiljøet er i orden. Vi støtter naturligvis regeringens forslag om en arbejdsmiljøafgift og bakker selvfølgelig også op bag regeringens stærke fokus på arbejdsmiljøområdet, i særdeleshed indsatsen over for de 10 mest belastede arbejdsområder.

Vi skal være et land, hvor beskæftigelsen er høj, og det er vi. Men vi skal også være et foregangsland i kampen for rummelighed med plads til alle og for en bedre forebyggende indsats på vore arbejdspladser. Det er også en del af moderniseringen af dansk erhvervsliv.

Regeringen har i sit finanslovsoplæg indarbejdet en erhvervsskattepakke. Lad mig nævne, at vi støtter forslaget om, at selskabsskatten ned sættes, således at vi også på det område tåler konkurrence fra vore nabolande, og vi støtter naturligvis også, at regeringen foreslår en finansiering heraf. Sagen er nemlig, ikke blot når det drejer sig om selskabsskat, men også når det drejer sig om andre forhold, at om end tiden er spændende og verden har åbnet sig omkring os, er vi også nødt til her i Danmark at tilpasse os og ændre nogle ting, så de gør vort samfund konkurrencedygtigt i forhold til omverdenen.

Vi er en del af en europæisk virkelighed, og vi er derudover til stede overalt i verden. Man kunne i en lidt udansk form sige, at vi næsten er en supermagt i verdenssamfundet – ikke i kraft af størrelse eller militær slagkraft, men i kraft af det, vi gør med vort eget samfund, og det gode eksempel, vi viser, og i kraft af, at vi deltager i det internationale arbejde på alle områder og er ganske efterspurgt, når der skal gøres en indsats, og gør ganske ambitiøse økonomiske indsatser. Derfor glæder vi os også over, at regeringen fastholder en stor international indsats, både i form af ulandsbistand og med midler til miljø- og fredsopgaver i både vort eget område og vore nær- og fjernområder.

Vi ønsker at fastholde det høje ambitionsniveau, og vi må afvise forslag om at nedskære ulandsbistanden til verdens fattigste lande. Vi finder ganske enkelt sådanne forslag usympatiske. Vi skal nemlig være et land, hvor vi ikke har nok i os selv. Vi skal være et land, der hjælper de fattigste ud af fattigdom, hjælper verden med at løse stigende miljøproblemer og bidrager til at skabe fred med de midler, vi har. Det er en forudsætning for, at vi også selv kan udvikle vort land til et mere holdbart samfund.

Vi skal med sund økonomi og med vores velfungerende velfærd vise omverdenen solidaritet; men vi skal også sikre forankring i vores eget samfund og vor egen kultur. Derfor skal vi være omhyggelige med at sikre, at vores velfærd på kerneområderne og i indsatsen over for de dårligst stillede er i orden. Kvaliteten er høj, men det er en opgave, vi aldrig bliver færdige med. I denne finanslov er der eksempler på – og der kan komme flere – at vi arbejder stykke for stykke på de konkrete områder.

Men vi skal også være forankrede i andet end bare vores materielle velfærd. Vi skal også være forankrede i vores kultur og i vores vaner. Og derfor glæder det os, at der også denne gang er varslet øgede bevillinger på det kulturelle område i finanslovsforslaget. Sidste år gav vi dansk film en fremgang. Det giver os muligheder i udlandet, men det giver os også bedre film herhjemme, og dansk film har det godt. Nu er det museumsområdet og billedkunstudvalget, som er i fokus.

Museumsområdet er vigtigt, for det er jo her, vi sikrer os viden, og det er her, vi bevarer viden om vores fælles kulturarv og det, vore rødder har udrettet. Det er også her, vi sikrer vore efterkommere mulighed for at opleve, hvad der foregik i tidligere tider.